

LA CRÒNICA



RAMON IGLESIAS

Observant amb l'agulla

La Unitat de Vacunacions de Salt redueix en un 10% la seva feina perquè es viatja menys a destinacions d'ultramar

Per primera vegada en la nostra història ens han baixat els viatgers internacionals". Qui m'informa d'aquesta circumstància no és el propietari de cap agència de viatges amb el compte d'exploració tremolejant, sinó que és Ramon Dalmau, cap de la Unitat de Vacunacions Internacionals de l'hospital Santa Caterina de Salt. Aquest és el centre per on han de passar aquells que vulguin viatjar previnguts de virus i paràsits a països on es respira tifus, hepatitis, febre groga, polio, tètanus... Vaja! per viatjar a qualsevol lloc que no sigui l'occident més higiènic. Durant el 2009, 8.700 persones van recórrer a aquesta unitat. Un 9% o 10% menys que l'any 2008.

La crisi pinta amb vermell tots els números de la vida... fins i tot les vacunacions internacionals, en el passat anomenades tropicals (encara que agafessin unes cagarrines a Sibèria). Dalmau m'explica que a Girona han dis-

minuït els pacients però "res comparable amb als altres centres catalans de vacunació, on de mitjana han caigut un 20%".

Per què a Girona no s'han desplomat tant aquest 2009? El fet diferencial és la immigració subsahariana que viu a Salt i Girona. Aquesta unitat és en un observatori privilegiat sobre tendències migratòries. Dalmau m'explica que "abans de l'estiu vam tenir moltes dones i nens de Guinea, Gàmbia i Senegal que, a causa de la crisi, van marxar cap al seu país d'origen i sembla que no han tornat. Els marits es van quedar per intentar trobar feina però, ara, els mesos de novembre, desembre i gener, molts d'aquests han desistit en veure que tot segueix igual o pitjor, i estan marxant". En realitat no saben si tornaran. "Hem detectat que alguns que abans eren fora tres mesos ara s'hi estan sis, i sospitem que molts es quedaran allà esperant temps millors aquí". Per això han decidit fer un estudi per fer un seguiment d'aquesta població.



Una persona omple un formulari a la sala d'espera de la consulta de Vacunes Internacionals

PACO SIERRA

Els viatges d'autòctons a l'estranger també s'han desplomat. Es continua viatjant, però menys que fa dos anys i molt més a prop. Però encara n'hi ha que es poden permetre travessies d'ultramar. Entre aquests, les destinacions més populars durant el 2009 han estat, segons m'explica Dalmau, Índia, Vietnam, Birmanània, Tailàndia, Guinea, Gàmbia i Senegal.

La Unitat de Vacunacions de Salt és, a més a més, i des de fa dos anys, un centre homologat de malalties importades. Calculen

Els responsables del centre sospiten que molts immigrants que viatgen avui als seus països no tornen

que cada any un miler de persones de les comarques de Girona fan un viatge del qual podrien tornar amb un maleït regal a les tripes. Alguns són immigrants però també cooperants que s'estan

molts mesos fora i que fan vida en barraques, càmpings... on la situació sanitària és precària o directament perillosa.

Ramon Dalmau es mostra satisfet pel camí recorregut: "Cada any hi ha més gent que passa per aquí". No obstant això, reconeix que estan lluny de l'objectiu. Es calcula que als centres de vacunacions internacionals només s'hi acosten la meitat de les persones que viatgen a aquests països. I és que encara queda molt aventurer de tall clàssic, algun temerari i algun gelós de la immortalitat.●

La 'Revista de Girona' publica una monografia dedicada a Mollet de Peralada (Alt Empordà)

La llarga història d'un petit poble

MARC SOLER

Mollet de Peralada

Fins i tot els municipis més minúsculs tenen una incidència real a l'hora de configurar el territori. Mollet de Peralada i el seu terme és un dels molts exemples que al llarg de la geografia catalana es podrien aduir. Ara tenim ocasió de conèixer la història d'aquesta municipi que limita amb Sant Climent Sescebes, Peralada, Rabós i Espolla, gràcies a la feina de recerca feta per Rosa Maria Moret i Erika Serna (llicenciades en Pedagogia i Història) que n'han publicat els resultats a la col·lecció de monografies locals dels *Quaderns* de la *Revista de Girona* que publiquen la Diputació i la Fundació Caixa Girona.

En un interessant capítol dedicat a la investigació històrica, les autores expliquen quines han estat les fonts emprades: les actes de l'Ajuntament, la correspondència, fragments del cadastre borbònic, la comptabilitat municipal, els plecs d'ofici de l'època del Corregiment de Girona, les consultes electorals, una col·lecció de 224 bans i edictes

o l'Arxiu Diocesà de Girona, però també els plets civils i penals dipositats al Jutjat de Pau, els registres escolars, el fons notarial de Mollet o, entre molts d'altres, els de la Hermandad Sindical de Labradores y Ganaderos. Tota aquesta documentació, dipositada a diversos arxius cal pensar que, ben sovint, es fragmentaria o incompleta i que no sempre abasta tots els períodes

Les autores dibuixen un quadre històric complet no exempt d'algunes sorpreses i curiositats

que es pretenen estudiar. D'aquí la complexitat que plantegen aquesta mena de treballs.

Amb tot, les autores dibuixen un quadre històric complet no exempt d'algunes sorpreses i curiositats. A més d'un capítol dedicat a explicar el medi natural, n'hi ha tot un seguit dedicats a la història antiga i medieval i els segles XVI al XVIII, que tracten sobre la

formació i desenvolupament del poble fins arribar a l'entrada del segle XX, la II República, la Guerra Civil, la postguerra i el racionament, el franquisme i l'arribada de la democràcia o l'evolució demogràfica. Al costat d'aquests capítols d'història amb majúscules que actuen com a baules que marquen la trajectòria històrica del municipi, en trobem d'altres que toquen la història menuda i que no per ser-ho resulta menys significativa. Així hi trobem explicats el nomenclàtor urbà, l'origen dels dos restaurants del poble, a través d'un document de la notaria de Mollet ens assabentem de com havia de ser el retaule de l'església, se'ns diu quins documents permeten assabentar-se de com era la vida de la comunitat, com funcionava i es perseguia el contraban de llibres prohibits, s'expliquen les festes i tradicions amb especial èmfasi per la matança del porc i la romeria al Santuari de Requesens o bé l'evolució dels diferents escuts i segells. Sense oblidar la importància econòmica del conreu de la vinya i el paper de la cooperativa. Un capítol dedicat al present i futur tanca l'obra sobre els molletencs i el seu municipi.●



Vista de Mollet de Peralada des del carrer d'entrada

PACO SIERRA